

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 30 września 1974 r.

w sprawie uznawania dzieci za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o obowiązkach szkolnych (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 52, z 1961 r. Nr 32, poz. 160 oraz z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie ustala zasady i tryb uznawania dzieci z odchyleniami i zaburzeniami rozwojowymi za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych, zwanych dalej „dziećmi z odchyleniami”; dzieciom tym zapewnia się odpowiednie formy kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej.

§ 2. Do odpowiednich form kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej mogą być zakwalifikowane dzieci z odchyleniami, a w szczególności:

- 1) z mikrodefektami rozwojowymi,
- 2) z wadami wzroku (niewidomi, niedowidzący i innymi wadami),
- 3) z wadami słuchu (głusi, niedosłyszący i innymi wadami),
- 4) z kalectwem narządu ruchu,
- 5) przewlekłe chore,
- 6) upośledzone umysłowo,
- 7) z zaburzeniami zachowania.

§ 3. 1. Orzeczenia kwalifikujące dzieci z odchyleniami do odpowiednich form kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej wydają powiatowe (miejskie, dzielnicowe) i okręgowe poradnie wychowawczo-zawodowe na podstawie wyników swoich badań oraz badań przeprowadzonych na wniosek tych poradni przez poradnie medycyny szkolnej, zdrowia psychicznego, rehabilitacyjne lub inne placówki specjalistyczne.

2. Powiatowe (miejskie, dzielnicowe) poradnie wychowawczo-zawodowe wydają orzeczenia kwalifikujące dzieci z odchyleniami, które wykazują mikrodefekty rozwojowe, upośledzenie umysłowe, przewlekłą chorobę, kalectwo narządu ruchu i zaburzenia zachowania, a okręgowe poradnie wychowawczo-zawodowe — dzieci z wadami wzroku i słuchu.

§ 4. Kwalifikowanie dzieci z odchyleniami do kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej następuje na wniosek:

- 1) ustawowego przedstawiciela dziecka lub osoby, pod której opieką faktyczną dziecko pozostaje,
- 2) poradni dla dzieci, ośrodka zdrowia lub innej placówki służby zdrowia,
- 3) przedszkola, szkoły lub innej placówki oświatowo-wychowawczej, w której dziecko przebywa, lub szkoły, w której rejonie dziecko mieszka, jeżeli dziecko nie uczęszcza do szkoły,
- 4) sądu,
- 5) organu Milicji Obywatelskiej.

§ 5. Szczegółową organizację badań oraz zakres działania poradni wychowawczo-zawodowych i poradni służby zdrowia, o których mowa w § 3 ust. 1, w sprawie kwalifikowania dzieci z odchyleniami do odpowiednich form kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej określi Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 6. Orzeczenie kwalifikujące dziecko z odchyleniami otrzymują:

- 1) ustawowy przedstawiciel dziecka i osoba, pod której opieką faktyczną dziecko pozostaje,
- 2) przedszkole, szkoła lub inna placówka oświatowo-wychowawcza, w której dziecko przebywa, lub szkoła, w której rejonie dziecko mieszka, jeżeli dziecko przebywa w domu,
- 3) właściwy terenowy organ administracji państwowej,
- 4) placówki służby zdrowia, Milicja Obywatelska, sąd — na własne życzenie.

§ 7. 1. Właściwy terenowy organ administracji państwowej na podstawie orzeczenia kwalifikującego wydaje decyzję o skierowaniu dziecka do odpowiedniej klasy specjalnej, szkoły specjalnej (zakładu wychowawczego, leczniczo-wychowawczego, specjalnego ośrodka szkolno-wychowawczego) lub zarządza nauczanie indywidualne dziecka w domu. Od decyzji tej przysługuje odwołanie na zasadach Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Indywidualne nauczanie w domu dzieci z odchyleniami organizuje się w ramach posiadanych na ten cel środków finansowych.

§ 8. Nauczanie indywidualne w domu dziecka z odchyleniami, wykazującego kalectwo narządu ruchu lub przewlekłą chorobę, organizuje szkoła podstawowa, w której rejonie dziecko mieszka. Dla dziecka, u którego występują dodatkowe upośledzenia (słuchu, upośledzenie umysłowe), a w stosunku do którego poradnia wychowawczo-zawodowa orzeknie o potrzebie realizacji programu nauczania szkoły specjalnej — indywidualne nauczanie w domu powinna organizować właściwa ze względu na rodzaj

upośledzenia szkoła specjalna, znajdująca się najbliżej miejsca zamieszkania dziecka.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Oświaty z dnia 31 października 1962 r. w sprawie zasad i trybu uznawania dzieci za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 64, poz. 305 i z 1969 r. Nr 12, poz. 89).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Oświaty i Wychowania J. Kuberski